

[Steffensen]

Ministeren har ret, når hun i redegørelsen siger, at udgangspunktet for en etisk debat er hensynet til det enkelte individ, og jeg vil gerne særlig takke ministeren for følgende klare tilkendegivelser med et citat fra redegørelsen:

»En retsstat forudsætter samfundets værn om det enkelte menneske, og behovet for beskyttelse bliver stærkere, desto svagere enkeltindividet er. Det betyder også, at individet har krav på respekt for dets integritet allerede fra dets første tilblivelse.«

Det enkelte menneskeliv begynder ved befrugtningen. Intet er svagere end det nyskabte liv, og det har krav på beskyttelse og respekt som alt andet menneskeliv. Forskning eller eksperimentering med det befrugtede æg må kristeligt folkeparti derfor klart afvise, fordi det er en lille menneskespire med alle de arveanlæg og muligheder, det senere som menneske får. »Fremskridtets pris« taler om en frist på ca. 14 dage for forsøg med det befrugtede æg. Det må klart afvises, fordi alene tidsgrænsen jo er helt vilkårlig, og bevæger vi os først ud i at lovgive med tidsgrænser, ligger feltet reelt helt åbent, som mange ordførere har været inde på.

Man skaber i laboratorierne konsekvent menneskeliv, som man ved skal gå til grunde, og det har altid været forbudt at udføre forskning på mennesker, hvor forskningen ikke har haft det direkte formål at afhjælpe sygdom hos det enkelte individ. Det er tankevækkende, at de medicinske forskningsresultater fra Tyskland under sidste verdenskrig blev tilintetgjort, selv om de havde betydning for sygdomsbehandling hos enkelte patientgrupper. Man ville altså ikke dengang bruge metoder, som var udviklet på bekostning af andre menneskers liv. Når man i dag udfører forskning på ufuldbårne fostre og på fostre, som skal aborteres, virker det, som om man har indført en etik, der er baseret på princippet om, at den stærkeste vilje skal bestemme over den svage. En sådan grundholdning vil man næppe kunne kalde etisk, og det er i hvert fald en anden grundholdning end den, der rådede, da man tilintetgjorde de i øvrigt meget interessante forskningsresultater fra nazisternes Tyskland; men man gjorde det, just fordi de havde kostet børns liv.

Hvad angår reagensglasbefrugtning for at hjælpe barnløse ægtepar, mener kristeligt

folkeparti, at den kun bør anvendes, når den håndhæver respekt og ærbødighed for menneskelivet helt fra undfangelsen. Derfor bør metoden kun praktiseres, når følgende tre forudsætninger er opfyldt: 1) metoden tilbydes ægtepar og æg- og sædceller stammer fra ægteparret. 2) Der må ikke udtages og befrugtes flere æg end det antal børn, ægteparret er indstillet på at tage ansvar for. 3) Alle befrugtede æg føres tilbage til livmoderen. Forfatterne til »Fremskridtets pris« anser barnløshed for en katastrofe, og det er betænkeligt, at man ikke vil betragte adoption som et alternativ til kunstig insemination. Man burde nok tage adoptionsloven op til ny vurdering.

Fostervandsundersøgelserne havde jo oprindeligt det positive sigte, at de skulle give syge fostre behandling enten i fosterstadiet eller umiddelbart efter fødslen. Men i dag er situationen reelt en anden. Den væsentligste forskning på dette område har nu som formål at påvise sygdomstilstande, der gør, at barnet ikke kan fungere fuldt og helt i vort moderne samfund, og terapien går så ud på at få foretaget abort. Der kan næppe være tvivl om, at fortsætter man med denne diagnostik og de deraf følgende svangerskabsafbrydelser, vil samfundet gradvis ændre syn på handicappede, så det nærmest bliver umoralsk at gennemføre et svangerskab med et handicappet foster. Det er et skræmmende perspektiv, som man ikke kan advare nok imod. Derfor mener kristeligt folkeparti, at fosterdiagnostikken skal begrænses, så den udelukkende bruges efter sin oprindelige hensigt: at påvise behandlingstrængende sygdom i fosterstadiet.

Men hvad er i øvrigt et handicap, og hvem har ret til at afgøre, hvem der skal leve, eller hvad der er et godt og rimeligt liv? Alt dette trænger vi til at få en diskussion om, og det ville være godt her at tage sit udgangspunkt i lektor, dr. theol. Peter Kemps artikel i »Dansk Udsyn«, hvori der i den grad lægges et, synes jeg, ansvarligt etisk menneskesyn til grund for de alvorlige problemer.

Kristeligt folkeparti er enig med ministeren i, at der må nedsættes et etisk råd, hvor lægelige og biomedicinske eksperter skal have sæde, men hvor flertallet så absolut bør bestå af lægfolk. I rådet bør være både filosoffer og teologer, og forskellige sociale og humanistiske områder i samfundet må selv-